

[Tommy Dinesen]

net skal fare rundt på en arbejdsplads og sige, at du og du har psykiske problemer. Jeg opfatter det således, at man kan få nogle psykiske problemer med baggrund i det job, man har. Fru Charlotte Antonsen tror, at vi mener, det er Arbejdstilsynet, der skal påtage sig det her. Det, vi mener – og det står også i vores dagsordensforslag – er, at der skal forskes i de her ting, netop for at komme dem i forkøbet. Det behøver ikke at være dette alene, og det var jo det, jeg syntes skulle være det store, fine formål med den her debat, nemlig at skue fremad. Lad os prøve at se, hvad det er, vi står over for, og ikke noget med, at Arbejdstilsynet skal fare rundt, for det er der ikke nogen der har talt for.

Poul Nødgaard (FP):

Vi har haft en meget god, men også noget langtrukken debat om disse ting, og nu skal jeg som Fremskridtspartiets ordfører vise mig fra den helt pæne side ved at lave et meget kort indlæg.

Sagen er jo den, at alt det, vi har drøftet hele dagen nu, i 5 timer, er vi jo i grunden ikke uenige om. Det er i realiteten bare, hvordan man når målet. Vi lægger kolossalt meget vægt på, at det er arbejdsmarkedets parter, der er de toneangivende med hensyn til et godt arbejdsmiljø. Så er der altså andre her i salen, der er mere optaget af, at det skal foregå meget centralistisk med hårdhændede bestemmelser. Det er i realiteten deri, hele uenigheden består.

Jeg vil sige en enkelt ting til noget af det, hr. Tommy Dinesen sagde. Han sagde, at vi på arbejdsmiljøområdet trængte til et holdnings-skift. Nej, det holdningsskift er kommet for mange år siden. Jeg har talt med et utal af virksomhedsledere i dette land, som er kolossalt meget optaget af, hvordan deres ansatte befinder sig. Det gælder stort set alle. Fordi SF måske kan finde en enkelt arbejdsgiver, der ikke er slet så efterrettelig, så kan jeg ikke se, vi skal sætte hele landets lovgivning i bål og brand af den grund. Jeg synes, det er meget centralt at få det frem, og så vil jeg sige til arbejdsministeren: Vi er ikke uenige i, at det er et godt arbejdsmiljø, der skal til, så vi undgår de lidelser osv.

Det, jeg er lidt skuffet over i debatten i dag, er, at den så lidt har drejet sig om den nedslidning, der finder sted af mennesker på grund af

et enormt hårdt arbejdspress på de enkelte arbejdspladser. Jeg havde håbet, at det kunne have indtaget en meget mere central plads i debatten, for når vi gør arbejdsmiljøforholdene op, så ved vi i realiteten ikke, hvor stor en procentdel af arbejdsmiljøproblemerne der består i nedslidning, og hvor stor en del der består i, at der er et dårligt miljø som sådan på selve arbejdspladsen. Det ved vi ikke noget om.

Jeg har et spørgsmål, som jeg håber arbejdsministeren vil besvare: Hvor langt kan vi bringe arbejdsmiljøproblemerne ned sammenlignet med f.eks. i trafikken? Vi har i Danmark været oppe på 1.100 – tror jeg – dræbte i trafikken om året. Nu er vi vist i øjeblikket nede på 700. Det er gået den rigtige vej, for der er lavet hastighedsbegrænsninger og mange andre gode ting. Men uanset hvad vi laver på trafikområdet, så vil der fortsat ske et antal ulykker i dette land, både nogle med dødelig udgang og nogle med personskader, og på samme måde må vi også erkende over for hinanden, at vi ikke i dette Folketing kan lave en lovgivning, som betyder, at vi helt eliminerer arbejdsskader og arbejdsulykker og lign. Det kan vi lige så godt se i øjnene, så spørgsmålet er kun for mig at få afklaret i dag, hvor meget længere vi i realiteten kan nå, end vi allerede er nået.

En anden ting, jeg vil sige, er, at jeg kan godt acceptere det, regeringen har gjort ved ikke at stille nogen dagsorden. Jeg var bare lidt skuffet over, at vi ikke fik det at vide. Det lader vi lige, det er overstået fra min side. Nu venter vi så på, at den handlingsplan, der ligger, og som jeg nøje har gennemlæst, i løbet af de kommende år skal udmønte sig i vel det ene lovforslag efter det andet, og så må vi tage stilling til dem efterhånden, som de kommer. Det er sådan, det skal foregå.

Jeg vil slutte med at foreslå en dagsorden, og hvis man hørte det, jeg sagde i formiddags, så lagde jeg ikke skjul på – og det gør jeg heller ikke nu – at arbejdsmarkedets parter er det centrale, og derfor mener jeg, at jeg kan foreslå en dagsorden, som jeg er sikker på at regeringens medlemmer og regeringspartierne også stemmer for og den vil jeg ganske kort læse op her. Jeg vil gerne på vegne af Fremskridtspartiet stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer,